

اندازه‌گیری کروماتوگرافی مقادیر ناچیز ترکیبات HMX، RDX و TNT در نمونه‌های آب پس از استخراج نقطه ابری

سعید بابایی^{۱*}، علیرضا زارعی^۱

تهران - دانشگاه صنعتی مالک اشتر

(تاریخ وصول: ۸۷/۶/۹ ، تاریخ پذیرش: ۸۷/۱۰/۲۸)

چکیده

بسیاری از مواد پر انرژی، به ازای مقادیر میکروگرم بر لیتر الی میلیگرم بر لیتر سمی هستند و آلودگی حاصل از آنها در محیط‌های اطراف کارخانجات مهمات‌سازی و محیط زیست سلامتی افراد را در معرض خطر قرار می‌دهند. HMX، RDX و TNT از مواد منفجره‌ی قوی نوع دوم هستند که در اغلب سلاح‌های جنگی کاربرد داشته و به مقدار زیاد تولید می‌شوند. برای کنترل اینگونه آلاینده‌ها و بهمنظور اندازه‌گیری مقادیر ناچیز آن‌ها، ارائه‌ی روش استخراج و پیش‌تغییل اولیه یک امر بسیار ضروری است. در این تحقیق، به منظور اندازه‌گیری مقادیر ناچیز مواد منفجره‌ی متداول (HMX، RDX و TNT) در نمونه‌های محیطی، این ترکیبات به روش استخراج نقطه ابری (CPE) استخراج و سپس با استفاده از سیستم RP-HPLC به طور همزمان آنالیز شدند. برای این منظور، فاکتورهای استخراج pH محیط، غلظت سورفتانت تریتیون ۱۱۴-X، غلظت سورفتانت کاتیونی هگزا دسیل تری متیل آمونیوم برمید (CTAB)، نوع و غلظت الکتروولیت به کار رفته، دما و زمان نگهداری، زمان ساتریفوژ و همچنین شرایط جداسازی در کروماتوگرافی مایعی نظری طول موج تجزیه‌ای، ترکیب درصد فاز متحرک و شرایط گرادیان بررسی و بهینه‌سازی شدند. تحت شرایط بهینه، حد تشخیص های ($\mu\text{g L}^{-1}$) ۰/۰۱۴ و ۰/۰۸ به ترتیب برای HMX، RDX و TNT بدست آمد. همچنین فاکتور بهبود^۱ برای این ترکیبات بترتیب برابر ۳۴، ۲۹ و ۶۱ حاصل گردید. در نهایت، این روش به طور رضایت‌بخشی برای آنالیز ترکیبات فوق در دو نمونه‌ی حقیقی آب به کار رفت.

واژه‌های کلیدی: مواد منفجره‌ی نوع دوم، TNT، RDX، HMX، استخراج نقطه ابری، کروماتوگرافی مایعی عملکرد بالا.

۱- Improvement Factor

* E-mail: safnba@gmail.com

۱- استادیار

۱. مقدمه

برای جداسازی گونه‌های غیرفوار یا ناپایدار در مقایله حاره‌ت و همچو اینکه جداسازی گونه‌ها می‌تواند توسط هر یک از فاژه‌های متحرک و ساکن به نهایی و یا همراه یکدیگر صورت گیرد. این مزایا سبب کاربرد گسترده‌ی این روش در صنعت و زمینه‌های مختلف علوم گردیده که شامل اندازه‌گیری آمینواسیدها، پروتئین‌ها، نوکلئیک اسیدها، هیدروکربن‌ها، کربوهیدرات‌ها، داروه‌ها، حشره‌کش‌ها، آنتی‌بیوتیک‌ها، استروئیدها و سایر گونه‌های آلی و معدنی می‌باشد. در علوم نظری و تجزیه مواد منفجره نیز، HPLC بهترین انتخاب است زیرا بسیاری از مواد انفجاری ناپایدار بوده و بر اثر دما، تجزیه و غیرقابل بررسی می‌شوند [۷۸].

از مواد منفجره‌ی قوي نوع دوم هستند که به TNT و RDX^۹ HMX^{۱۰} مقدار زياد توليد مي‌شوند و در مقادير ميكروگرم بر ليتر الی ميلى‌گرم بر ليتر سمي باشند [۹]. بنابراین برای كنترل آلايندگي و به منظور اندازه‌گيری مقادير ناچيز اين مواد، انجام روش استخراج و پيش تغليظ اوليه ضروري است. در اين کار تحقيقاتي به منظور تشخيص مقادير ناچيز مواد منفجره‌ی متداول RDX و HMX^{۱۱} در نمونه‌های محيطي، ابتدا اين ترکيبات با روش CPE استخراج و سپس با استفاده از سيسitem RP-HPLC به طور همزمان اندازه‌گيری شدن. برای اين منظور، پaramترهای استخراج و همچنین شرایط جداسازی در کروماتوگرافی مایعی، بهينه شدن. با انجام اين روش مشخصه‌های تجزيه‌ای حاصل نظير حدود تشخيص، فاكتورهای بهبود و مقادير بازيافت مناسبی به دست آمد.

۲. بخش تجربی

۱- مواد شیمیایی

نمایم مواد شیمیایی از درجه تجزیه‌ای بوده است. در این کار تحقیقاتی آب، متابول، استون و استونیتریل با خلوص کروماتوگرافی از شرکت Sigma خردباری شدند. همچنین تریستون-۱۱۴ از شرکت Caledon و هگزادسیل تری‌متیل آمونیوم برومید (CTAB)، سدیم کلرید، سدیم سولفات و سدیم نیترات از شرکت Merck خردباری شدند. نمونه‌های ستاندارد مواد منفجره، مطابق با خواص مندرج در مرجع [۱۰]، از صنایع دفاعی تهیه شدند.

λ - Octahydro-1,3,5,7-tetranitro-1,3,5,7-tetrazocine

9- Hexahydro-1,3,5-trinitro-1,3,5-triazine

1. - 2,4,6-trinitrotoluene

روش‌های استخراج متعددی برای تغليظ ترکیبات منفجره به کار رفته است که می‌توان به روش استخراجی مرسوم با حلال^۱ [۱]، روش استخراج فاز جامد^۲ [۲]، روش میکرواستخراج فار جامد^۳ [۳]، روش استخراج با سیال فوق بحرانی^۴ CO₂ [۴] اشاره کرد. با توجه به محدودیت‌های مطرح در روش‌های استخراجی فوق، از قبیل هزینه‌ی بالا، وقت گیر بودن، چند مرحله بودن روش و بهدبال آن، میزان مصرف حلال‌های آلی، انتقال ناقص جرم و هدر رفتن آنالیت در طی استخراج و یا شویش^۵ در اینگونه روش‌ها، استفاده از تکنیک استخراج نقطه ابری^۶ (CPE) مد نظر قرار گرفت. این روش، ساده، ارزان و سریع بوده و بعلاوه با توجه به تک مرحله بودن آن، مشکلات هدر رفتن آنالیت مرتفع و در نتیجه، استخراج با فاکتور تغليظ مناسبی انجام می‌شود. [۵]. در روش CPE، استخراج ترکیبات توسط سورفتکتانت‌ها انجام می‌شود. بسته به ماهیت و غلظت سورفتکتانت و همچنین حلal استفاده شده ممکن است ساختارهایی مثل تکلایه، دولایه و حفره‌دار از سورفتکتانت‌ها تشکیل شوند. زمانی که مایسل‌ها^۷ تشکیل می‌شوند محلول ابری یا کدر می‌شود که نشان‌دهنده‌ی این واقعیت است که سیستم دو فازی شده است. دمایی که در آن، ابری شدن رخ می‌دهد یا به عبارتی مایسل‌ها تشکیل می‌شوند، دمایی نقطه ابری گفته می‌شود. از نقطه نظر تجزیه‌ای، یکی از مهمترین خصوصیات این ساختار منظم، توانایی انحلال حل شونده‌ها با ماهیت و ویژگی‌های مختلف می‌باشد. این حل شونده‌ها ممکن است به طور الکترواستاتیکی، آب‌گریزی و یا از طریق ترکیب این اثرات، با مایسل‌ها برهمکنش کنند و در فاز مایسلی استخراج شوند [۶].

جداسازی آنالیت از مزاحم‌های بالقوه، یک مرحله‌ی مهم در اکثر روش‌های تجزیه‌ای است. بدون شک متدائل‌ترین روش جداسازی تجزیه‌ای، کروماتوگرافی است که در تمام شاخه‌های علوم از جمله مواد منفجره هم کاربرد دارد. از میان روش‌های مختلف کروماتوگرافی، در جداسازی و آنالیز گونه‌های با ساختار مشابه (واز جمله ترکیبات منفجره)، کروماتوگرافی مایع با عملکرد بالا (HPLC)، سریع‌ترین رشد را در بین تمامی تکنیک‌های جداسازی تجزیه‌ای داشته است. دلایل رشد قابل توجه HPLC عبارتند از حساسیت روش، سازگاری سریع آن برای اندازه‌گیری‌های کمی، شایستگی آن

- ✓- Solvent Extraction
 - ✗- Solid-Phase Extraction
 - ✗- Solid-Phase Micro Extraction
 - ✗- Supercritical Fluid Extraction
 - ✗- Elution
 - ✗- Cloud Point Extraction
 - ✗- Micelles

۱ RDX و TNT در دمای 25°C تحت شرایط مندرج در جدول ۱ جداسازی شدند. این شرایط با روش سعی و خطا به دست آمده و سپس اندازه‌گیری آنالیت‌ها با استفاده از منحنی کالیبراسیون انجام شد. تحت این شرایط گرادیانی، مواد منفجره‌ی ذکر شده، در ۱۰ دقیقه‌ی اول و تریتون X-114 پس از ۲۰ دقیقه، از ستون کروماتوگرافی خارج می‌شوند (شکل ۱).

جدول ۱- شرایط بهینه شده کروماتوگرافی.

شرایط بهینه	پارامتر	
1 ml min^{-1}	سرعت جریان	وضعیت اول
از ۰ تا ۱۰ دقیقه	زمان	
MeOH : H_2O (۲۵:۷۵)	فاز متحرک	
$1/5 \text{ ml min}^{-1}$	سرعت جریان	وضعیت دوم
از ۱۰ تا ۳۰ دقیقه	زمان	
MeOH	فاز متحرک	
1 ml min^{-1}	سرعت جریان	وضعیت سوم
از ۳۰ تا ۴۵ دقیقه	زمان	
MeOH : H_2O (۲۵:۷۵)	فاز متحرک	
۲۰ μl	حجم تزریق	

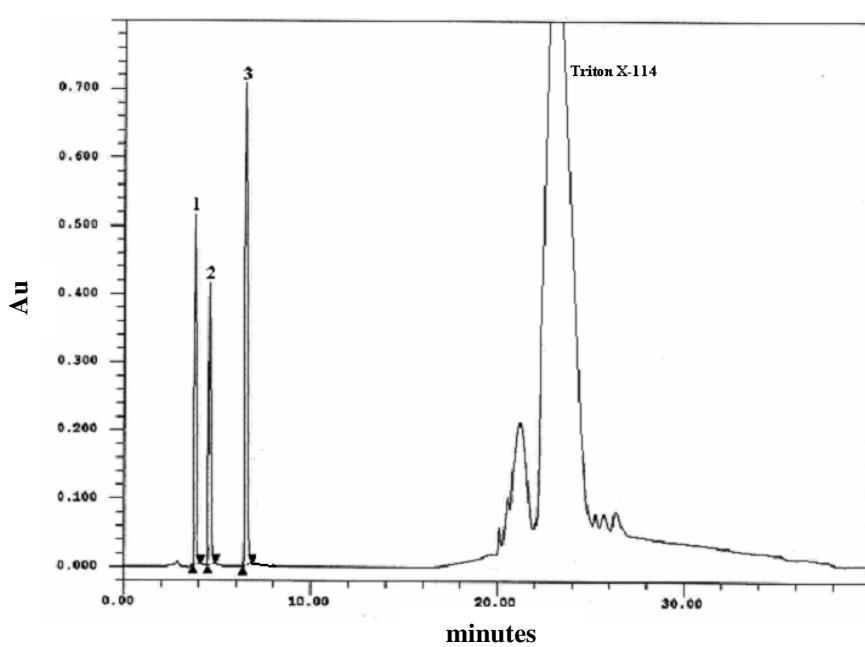
۲-۲- تجهیزات

- سیستم کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا Waters و نرمافزار Millennium با دنکتور UV-Vis مدل ۴۸۶ (در طول موج 230 نانومتر) به همراه ستون ODS-Capital (۲۵۰ mm \times ۴/۶ mm μm) و تحت شرایط برنامه‌ریزی شدهی مندرج در جدول ۱.

۲-۳- شرح آزمایش

۱-۳- روش استخراج

در یک بالن حجمی 10 ml حاوی RDX و TNT، با غلظت 1 mg L^{-1} به ترتیب $1/10 \text{ ml}$ از محلول CTAB ($1/10 \text{ M}$), $2/0 \text{ ml}$ از محلول تریتون X-114 (۰.۱٪ حجمی) و $1/10 \text{ ml}$ محلول سدیم سولفات (۰.۱٪) ریخته شد و حجم بالن با آب مقطر تنظیم گردید. محتویات بالن به یک لوله سانتریفوژ منتقل و به مدت ۲۰ دقیقه در درون حمام آب (45°C) قرار گرفت. سپس لوله سانتریفوژ به مدت ۱۰ دقیقه و با سرعت 3500 دور در دقیقه، سانتریفوژ گردید. سپس لوله از دستگاه خارج و به مدت ۲ دقیقه در حمام مخلوط یخ و نمک (-5°C) قرار داده شد. لوله پس از این مدت، از حمام خارج و لایه‌ی رویی آن سریز گردید. لایه‌ی ویسکوز در $0/2 \text{ ml}$ متابول حل شده و تحت آنالیز کروماتوگرافی مایع (HPLC) قرار گرفت.

شکل ۱- کروماتوگرام مخلوط (۱) TNT و (۲) RDX و (۳) HMX پس از استخراج نقطه ابری (غلظت هر ترکیب، 1 mg L^{-1} باشد).

ترکیب	فرمول شیمیایی	وزن مولکولی (g mol⁻¹)	حالیت در آب (25°C, mg L⁻¹)	نقطه ذوب (°C)	Log K _{ow}
HMX	C ₄ H ₈ N ₈ O ₈	296/16	۱۰	۲۷۶-۲۸۰	۰/۰۶۱
RDX	C ₃ H ₆ N ₆ O ₆	222/26	۶۰	۲۰۴	۰/۸۶
TNT	C ₇ H ₅ N ₃ O ₆	227/13	۱۰۰	۸۱	۱/۸۶

۳-۲- بهینه‌سازی روش

برای این منظور، عوامل موثر بر روش، نظری pH محیط، غلظت سورفکتانت تریتون X-۱۱۴، غلظت سورفکتانت CTAB، نوع و غلظت الکترولیت به کار رفته، دما و زمان نگهداری و همچنین زمان سانتریفیوژ، مورد بررسی و مطالعه قرار گرفت. اگرچه ترکیبات HMX، RDX و TNT در محلول به صورت خنثی حل می‌شوند، لیکن به صورت قطبی با بار جزئی منفی در می‌آیند. بنابراین تاثیر pH محیط در محدوده ۵-۸، بر استخراج این ترکیبات مورد بررسی قرار گرفت. از آنجا که نتایج بدست آمده فوق العاده نزدیک به هم بودند و تفاوتی با استخراج در محیط آب مقطع نداشتند، لذا استخراج این ترکیبات در این محیط انجام شد.

در این روش، از سورفکتانت تریتون X-۱۱۴ (بعنوان فاز استخراج کننده)، بهدلیل دمای ابری پایین (۰-۳۰ °C) و همچنین جذب پایین در ناحیه UV استفاده گردید[۱۱]. در روش استخراج نقطه ابری مقدار سورفکتانت از تا حداقل خاصی برخوردار است. زیرا از یک طرف بایستی مقدار آن حداقل باشد تا حداکثر فاکتور تغليظ بدست آید و از طرف دیگر، بایستی مقدار آن کافی باشد تا آنالیتها به صورت کمی در فاز مایسلی استخراج و تغليظ شوند. بنابراین در این روش، مقدار تریتون X-۱۱۴ در محدوده ۰/۳-۰/۵٪ حجمی مورد بررسی قرار گرفت که این نتایج در شکل ۲ دیده می‌شود.

همانطور که در شکل ۲ ملاحظه می‌شود، غلظت ۰/۱۵٪ از تریتون X-۱۱۴ بیشترین تاثیر را در استخراج دارد. در غلظت‌های کمتر از این مقدار، آنالیتها به طور کامل استخراج نشده و در غلظت‌های بیش از این مقدار نیز با توجه به حجم بیشتر فاز استخراجی، راندمان استخراج مجددًا کاهش می‌یابد. بنابراین غلظت ۰/۱۵٪ از تریتون X-۱۱۴ (بعنوان مقدار بهینه انتخاب گردید).

استفاده از سورفکتانت‌های کاتیونی در کنار سورفکتانت غیریونی، موجب افزایش راندمان ترکیبات آلی قطبی می‌گردد [۸]. بنابراین استفاده از سورفکتانت کاتیونی نظری CTAB در محدوده M^{-۴} × ۱۰^{-۱}/۰/۲ مورد بحث و بررسی قرار گرفت (شکل ۳).

۳-۳- نمونه‌های آب

نمونه‌های آب (رودخانه و چاه) به مقدار ۵ لیتر در ظروف شیشه‌ای امبر جمع‌آوری و بدون اسیدی شدن، در حمام‌های بیخ قرار گرفتند. هر نمونه، بلافالسه از میان غشاء ۰/۴۵ میکرون فیلتر شده و با روش آگشته‌سازی، مورد استخراج نقطه ابری و آنالیز کروماتوگرافی قرار گرفتند.

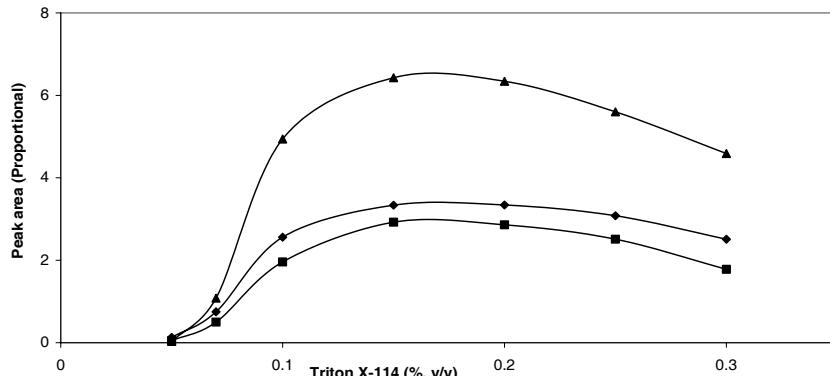
۳. بحث و نتیجه‌گیری

۳-۱- بررسی اولیه

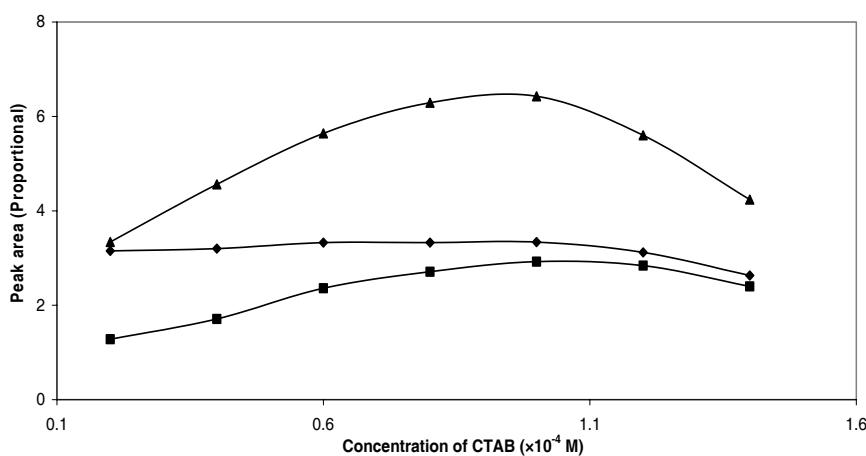
به منظور بررسی قابلیت روش استخراج نقطه ابری برای پیش‌تغليظ، لازم بود که ابتدا خواص ترکیبات مورد نظر مطالعه گردد. جدول ۲ خلاصه‌ای از خواص HMX، RDX و TNT را نشان می‌دهد. با توجه به جدول و طبق داده‌های حلالیت در آب و همچنین ثابت‌های توزیع آب-اکتانول، انتظار می‌رود که این ترکیبات با روش نقطه ابری قابل استخراج باشند. در این ترکیبات ترتیب خاصیت آب‌دوستی به صورت TNT > RDX > HMX بوده و احتمالاً ترکیب HMX با انجام حداقل بهینه‌سازی، راندمان استخراج بالاتری داشته باشد.

نوع ستون و شرایط جداسازی برای این مواد منفجره، بایستی در حداقل زمان و بدون مزاحمت با سورفکتانت تریتون X-۱۱۴ انجام گردد. بنابراین ستون ODS-Capital (۲۵۰ mm × ۴/۶ mm و ۵ μm) در دمای ۲۵°C به کار رفت. برای شرایط مناسب نیز، ابتدا از وضعیت اول در جدول ۱ استفاده گردید. تحت این شرایط، آنالیتها در ۱۰ دقیقه‌ی اول جدا شده و در وضعیت دوم سورفکتانت از ستون خارج می‌گردد. وضعیت سوم حالتی است که ستون به تعادل رسیده و برای تزییق بعدی آماده می‌گردد. نمودار حاصل از کروماتوگرافی این ترکیبات، پس از استخراج نقطه ابری در شکل ۱ نشان داده شده است.

۱- Spiking

شکل ۲- تأثیر غلظت تریتون X-114 بر راندمان استخراج HMX (◆)، RDX (■)، TNT (▲) به روش نقطه ابری (غلظت هر ترکیب، $60 \mu\text{g L}^{-1}$ می‌باشد).

شکل ۳- تأثیر غلظت CTAB بر راندمان استخراج HMX (◆)، RDX (■)، TNT (▲) به روش نقطه ابری (غلظت هر ترکیب، $60 \mu\text{g L}^{-1}$ می‌باشد).

به دست آمده در این جدول، از آنجاکه سدیم سولفات سبب استخراج کمی این سه ترکیب می‌شود، بنابراین در این کار تحقیقاتی، از سدیم سولفات به عنوان الکترولیت مناسب استفاده گردید. بهینه‌سازی غلظت این نمک در محدوده‌ی غلظتی $M^{0.5-0.2}$ نیز در شکل ۴ نشان داده شده است. با توجه به شکل ۴، غلظت $M^{0.2}$ از Na_2SO_4 بیشترین بازدهی را در استخراج ترکیبات منفجره دارد، لذا این مقدار، به عنوان مقدار بهینه در نظر گرفته شد.

دما تأثیر زیادی بر استخراج گونه‌ها به روش استخراج نقطه ابری دارد و یک فاکتور اساسی می‌باشد. افزایش دما سبب می‌شود که مولکول‌های سورفتانت غیریونی، آب درون‌مولکولی را از دست داده و با توجه به برهمکنش‌های شبه

همانطور که در شکل ۳ دیده می‌شود، غلظت $M^{0.2}$ از CTAB بیشترین تأثیر را در استخراج این سه ترکیب منفجره دارد. در غلظت‌های کمتر از این مقدار، آنالیتها به طور کامل استخراج نشده و در غلظت‌های بیش از این مقدار نیز با توجه به برهمکنش‌های CTAB با سورفتانت غیریونی، راندمان استخراج مجددآ کاهش می‌باید. در روش استخراج نقطه ابری، استفاده از الکترولیت‌های معدنی موجب افزایش راندمان استخراج می‌گردد [۱۲]. این اثر، بهدلیل اشباع نسبی فاز آبی و تحرک آنالیت به سمت فاز استخراجی می‌باشد. با توجه به نوع ترکیبات منفجره، بایستی نوع الکترولیت مناسب و غلظت آن، بهینه گردد. برای این منظور، سه نمک NaCl ، Na_2SO_4 و NaNO_3 طبق تفاوت در ساختار آنیونی آنها، با اعداد Lyotropic متفاوت، انتخاب گردید (جدول ۳). با توجه به نتایج

در rpm ۳۵۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه کافی است تا نتایج کمی و تکان‌دهنده به دست آید. فاز استخراجی حاوی مایسل و آنالیت‌های منفجره، ویسکوز بوده و این ویسکوزیته‌ی زیاد در مراحل بعدی آنالیز با کروماتوگرافی مایع، مشکلاتی وجود می‌آورد. لذا بهمنظور کاهش ویسکوزیته‌ی فاز مایسلی، از مтанول و به مقدار ۰/۱ mL استفاده گردید و در نتیجه، فاز استخراجی با حجم ۰/۲۵ میلی‌لیتر به دست آمد.

۳-۳- مشخصه‌های تجزیه‌ای

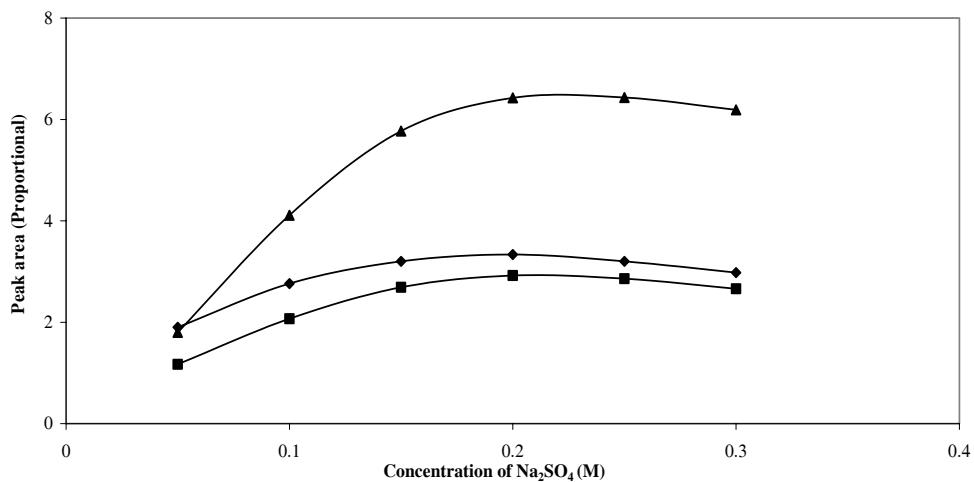
تحت شرایط بهینه، مشخصه‌های تجزیه‌ای روش برای سه ترکیب HMX، RDX و TNT پس از استخراج به روش استخراج فاز مایسلی و آنالیز به روش کروماتوگرافی مایعی در جدول ۴ آورده شده است.

الکترواستاتیکی، تجمع یابند. در این حالت، محلول ابری شده و به این دما، دمای نقطه ابری گویند. معمولاً در این روش، دمای مطلوب ۱۰-۲۰ °C از دمای ابری سورفتانت بیشتر است. این بررسی در این کار تحقیقاتی، بر روی گونه‌های منفجره انجام گردید و نتایج نشان می‌دهد که دمای ۴۵°C برای استخراج کامل گونه‌ها، کافی بوده و زمان نگهداری بهینه در این دما نیز ۲۰ دقیقه می‌باشد. البته در دمای کمتر از ۴۵°C نیز استخراج این ترکیبات، صورت می‌گیرد ولی کامل نیست. در دمای بیش از ۴۵°C، توده‌های مایسلی به‌واسطه‌ی افزایش دما گسسته شده و لذا بازدهی استخراج، کاهش می‌یابد.

به‌منظور سرعت بخشیدن به تجمع سورفتانت‌ها که منجر به تشکیل توده‌های مایسلی می‌گردد، از سانتریفوژ استفاده گردید. همچنین این اثر از انحلال مجدد تجمع‌های مایسلی حاوی آنالیت در فاز آبی جلوگیری می‌کند [۵]. بررسی‌های انجام شده در این روش، نشان می‌دهد که سانتریفوژ

جدول ۳- نتایج تاثیر نوع الکترولیت بر استخراج ترکیبات شدیدالانفجار به روش استخراج نقطه ابری.

الکترولیت				آنالیت
سدیم سولفات (۰/۶ M)	سدیم کلرید (۰/۶ M)	سدیم نیترات (۰/۶ M)	—	
۹۹	۹۶	۷۹	۵۷	HMX
۹۸	۸۹	۶۱	۴۰	RDX
۹۷	۸۳	۳۹	۲۸	TNT

شکل ۴- تأثیر غلظت Na_2SO_4 بر راندمان استخراج (▲) HMX، (◆) RDX (■)، TNT به روش نقطه ابری (غلظت هر ترکیب، $60 \mu\text{g L}^{-1}$ می‌باشد).

روش تغليظي در مقاييسه با ديجير روش هاي غلط ساده كه افزايش تک مرحله اي و فاقد سميت می باشد. در اين روش، از سورفتانت غيريونی تريتون ۱۱۴-X، با غلط ۰/۱۵٪ حجمي، برای استخراج استفاده شده و با انتخاب الکتروليت سديم سولفات (۰/۲ M) و سورفتانت کاتيوني CTAB (۰/۱۰×۱۰^{-۴} M) به عنوان دو فاكتور مهم، استخراج هاي کمي برای اين ترکيبات به دست آمد. همچنین در صورت استفاده از حجم هاي بيشتر فاز آبي اوليه (۵۰ mL به جاي ۱۰ mL) می توان به حد تشخيص هاي پايانن تر نيز دست يافت.

نتایج به دست آمده حاکي از دستيابي به مشخصه هاي تجزيءی (نظير فاكتور بهبود، تكرار پذيری، محدوده خطی غلط و حدود تشخيص) مناسب، در اين روش می باشد. همچنین اندازه گيري اين آناليتها در نمونه هاي حقيقی آب نشان می دهد که، روش فوق قابلیت کاربرد در نمونه هاي آب را دارد و به بافت اين نمونه ها حساس نمی باشد.

به منظور بررسی کاربرد روش حاضر، ترکيبات منفجره ذکر شده، در ۲ نمونه آب رودخانه و آب چاه به روش آغشته سازی اندازه گيري شدند که نتایج حاصل از اين بررسی در جدول ۵ آورده شده است. طبق جدول ۵، نتایج بازيافت برای HMX، RDX و TNT در محدوده ۹۶-۱۰۲٪ قرار دارد. اين نتایج نشان می دهد که روش به کار رفته، قابلیت اندازه گيري اين سه ترکيب را در نمونه هاي حقيقی آب دارد و مزاحمتی نسبت به بافت نمونه ای مشاهده نگردید.

۵. نتیجه گيري

در اين کارتحقیقاتی برای اولین بار روش استخراج نقطه ابری کروماتوگرافی مایع با عملکرد بالا برای اندازه گيري مقادير ناچيز مواد شدید الانفجار HMX، RDX و TNT در نمونه هاي آب، به کار رفت. اين

جدول ۴- نتایج حاصل از مشخصه هاي تجزيءی روش تحقيق.

^۳ انحراف استاندارد نسبي (RSD, %)	ضريب همبستگي خطی (R ²)	حد تشخيص ^۲ ($\mu\text{g L}^{-1}$)	محدوده خطی ($\mu\text{g L}^{-1}$)	فاكتور بهبود ^۱	آناليت
۴/۹۲	۰/۹۹۷۶	۰/۱	۱-۶۸	۳۴	HMX
۴/۸۷	۰/۹۹۸۲	۰/۱۴	۱/۴-۶۴	۲۹	RDX
۲/۱۳	۰/۹۹۹۱	۰/۰۸	۰/۸-۶۰	۶۱	TNT

^۱ نسبت شيب كالibrاسونی پس از استخراج به شيب كالibrاسونی قبل از استخراج.

^۲ کمترین غلط آشکار شده با S/N تقریبی ۳.

^۳ برای ۵ اندازه گيري تکراری ($۱/۰ \mu\text{g L}^{-1}$ HMX)، ($۱/۰ \mu\text{g L}^{-1}$ RDX) و ($۱/۰ \mu\text{g L}^{-1}$ TNT).

جدول ۵- اندازه گيري و تعیین بازيافت ترکيبات منفجره در نمونه هاي آب.

بازيافت (%)	يافت شده ^۱ ($\mu\text{g L}^{-1}$)	اضافه شده ($\mu\text{g L}^{-1}$)	نمونه آب/ آناليت	بازيافت (%)	يافت شده ^۱ ($\mu\text{g L}^{-1}$)	اضافه شده ($\mu\text{g L}^{-1}$)	نمونه آب/ آناليت
			آب چاه:				آب رودخانه:
۹۸/۸	$۳/۹۲ \pm ۰/۱۰$	۴/۰	HMX	۹۸/۰	$۳/۹۲ \pm ۰/۱۰$	۴/۰	HMX
۱۰۱/۴	$۸/۱۱ \pm ۰/۰۹$	۸/۰		۹۹/۱	$۷/۹۳ \pm ۰/۰۵$	۸/۰	
۹۷/۳	$۳/۹۵ \pm ۰/۰۸$	۳/۰	RDX	۹۷/۰	$۲/۹۱ \pm ۰/۰۷$	۳/۰	RDX
۹۸/۳	$۸/۸۵ \pm ۰/۰۵$	۹/۰		۹۸/۶	$۸/۸۷ \pm ۰/۰۸$	۹/۰	
۹۶/۵	$۱/۹۳ \pm ۰/۰۵$	۲/۰	TNT	۹۷/۰	$۱/۹۴ \pm ۰/۰۴$	۲/۰	TNT
۹۷/۵	$۵/۸۵ \pm ۰/۰۴$	۶/۰		۹۷/۶	$۵/۸۶ \pm ۰/۰۳$	۶/۰	

^۱ ميانگين ۳ بار اندازه گيري \pm انحراف استاندارد

Archive of SID**۶. مراجع**

- [1]. Leggett, D.C., Jenkins, T.F. and Miyares, P.H., "Salting-out solvent extraction for preconcentration of neutral polar organic solutes from water", *Anal. Chem.*, Vol. 62, pp. 1355-1356 (1990).
- [2]. Smith, M., Collins, G.E. and Wang, J., "Microscale solid-phase extraction system for explosives", *J. Chromatogr. A*, Vol. 991, pp. 159-167 (2003).
- [3]. Psillakis, E. and Kalogerakis, N., "Solid-phase microextraction versus single-drop microextraction for the analysis of nitroaromatic explosives in water samples", *J. Chromatogr. A*, Vol. 938, pp. 113-120 (2001).
- [4]. Deuster, R., Lubahn, N., Friedrich, C. and Kleibohmer, W., "Potentiometric detection of aliphatic amines by flow injection analysis and ion-interaction chromatography with a metallic copper electrode", *J. Chromatogr. A*, Vol. 785, pp. 227-233 (1997).
- [5]. Beiraghi, A., Zarei, A.R. and Babaee, S., "Cloud-point formation based on mixed micelles for the extraction, preconcentration and spectrophotometric determination of trace amounts of beryllium in water samples", *Anal. Sci.*, Vol. 23, pp. 527-534 (2007).
- [6]. Quina, F.H. and Hinze, W.L., "Surfactant-Mediated Cloud Point Extractions: An Environmentally Benign Alternative Separation Approach", *Ind. Eng. Chem. Res.*, Vol. 38, pp. 4150-4168 (1999).
- [7]. Skoog, D.A., "Principles of Instrumental Analysis", Holt-Saunders, Third Edition, Japan (1985).
- [8]. Monteil-Rivera, F., Beaulieu, C. and Hawari, J., "Use of solid-phase microextraction/gas chromatography-electron capture detection for the determination of energetic chemicals in marine samples", *J. Chromatogr. A*, Vol. 1066, pp. 177-187 (2005).
- [9]. Yinon, J., "Forensic and Environmental Detection of Explosives", Wiley, New York, Vol. 48 (1999).
- [10]. V. Lindner "Kirk-Othmer, Encyclopedia of Chemical Technology", John Wiley & Sons, Inc., New York, Vol. 9 (1980).
- [11]. Li, J.L. and Chen B.H., "Equilibrium partition of polycyclic aromatic hydrocarbons in a cloud-point extraction process", *Colloid Interface Sci.*, Vol. 263, pp. 625-632 (2003).
- [12]. Sharma, K.S., Patil, S.R. and Rakshit, A.K., "Study of the cloud point of C12En nonionic surfactants: effect of additives", *Colloids Surf. A*, Vol. 219, pp. 67-74 (2003).